

INVESTEERDERSGIDS

RISICO'S

Risico is inherent aan financiële instrumenten en is synoniem met onzekerheid, wat betekent dat de mogelijkheid bestaat om niet alleen lagere of hogere prestaties dan verwacht te behalen, maar ook het risico te lopen op een totaal of gedeeltelijk verlies van het geïnvesteerde kapitaal, of zelfs, in het ergste geval, een groter bedrag te verliezen dan de initiële investering. Er is een correlatie tussen risico en rendement: over het algemeen geldt dat hoe hoger het verwachte rendement, hoe groter het risico dat wordt genomen.

Zakelijk Risico of Intrinsiek Risico

De investeerder moet zich ervan bewust zijn dat elke investering in een effect dat door een entiteit is uitgegeven, het risico van waardevermindering met zich mee kan brengen als gevolg van redenen die verband houden met het management van die entiteit.

Economisch Risico

Veranderingen in de activiteiten van een markteconomie hebben over het algemeen invloed op de evolutie van de prijzen van financiële instrumenten. Prijzen fluctueren grofweg in overeenstemming met de cycli van economische krimp of groei. De duur en omvang van deze cycli kunnen variëren, evenals hun effecten op verschillende sectoren van de economie. Bovendien kunnen de economische cycli tussen landen verschillen. Het niet in aanmerking nemen of verkeerd analyseren van de evolutie van de economische situatie bij het nemen van een investeringsbeslissing kan leiden tot verliezen. Het is belangrijk om de impact van de economische cyclus op de prijzen van financiële instrumenten te overwegen.

Inflatierisico

De investeerder kan verliezen lijden door een devaluatie of depreciatie van de valuta waarin wordt geïnvesteerd. Dit kan inderdaad zowel de reële waarde van bestaande activa als het verwachte reële rendement op die activa beïnvloeden.

Landenrisico

In het geval van beperkingen op de vrije beweging van vreemde valuta of financiële instrumenten, kan het zijn dat een buitenlandse schuldenaar, zelfs als deze solvent is, niet in staat is om rente te betalen of zijn schulden bij vervaldatum terug te betalen. Dit komt vaak voor bij economische sancties of valutacontroles in hun thuisland. Een dergelijk risico duidt op lokale economische en/of politieke instabiliteit. Hierdoor kunnen betalingen die aan de investeerder verschuldigd zijn, in gebreke blijven vanwege een gebrek aan valuta of transferbeperkingen naar het buitenland. Dit scenario kan zich voordoen wanneer een obligatie wordt uitgegeven in een vreemde valuta die tijdelijk niet omruilbaar kan zijn vanwege valutacontrolemaatregelen. Als voorzorg kan de investeerder studies en informatie over landenrisico's raadplegen die zijn gepubliceerd door gespecialiseerde organisaties (OECD, COFACE, enz.).

Wisselkoersrisico

Valutaprijzen fluctueren. Er is dus een wisselkoersrisico telkens wanneer een investeerder financiële instrumenten houdt die in een vreemde valuta zijn uitgegeven. Belangrijke elementen die de valutaprijzen beïnvloeden, zijn onder meer het inflatieniveau van het betreffende land, het renteververschil in vergelijking met andere landen, percepties van economische omstandigheden, lokale en mondiale politieke situaties, en de veiligheid van investeringen. Bovendien kunnen psychologische gebeurtenissen, zoals crises van vertrouwen in politieke leiders, de valuta van een land verzwakken.

Liquiditeitsrisico

In gevallen van onvoldoende marktliquiditeit loopt de investeerder het risico zijn financiële instrumenten niet te kunnen verkopen. Het is belangrijk om onderscheid te maken tussen illiquiditeit gerelateerd aan vraag en aanbod en illiquiditeit gerelateerd aan de inherente kenmerken van het financiële instrument of marktpraktijken. Illiquiditeit door vraag en aanbod doet zich voor wanneer het aanbod of de vraag naar een financieel instrument tegen een bepaalde prijs zeer laag of niet-bestaande is. In dergelijke omstandigheden kunnen koop- en verkooporders mogelijk niet onmiddellijk worden uitgevoerd, of slechts gedeeltelijk worden uitgevoerd of onder ongunstige voorwaarden. Bovendien kunnen transactiekosten hoger zijn. Illiquiditeit die verband houdt met de kenmerken van een financieel instrument kan bijvoorbeeld optreden als gevolg van een langdurig proces voor het overdragen van eigendom van geregistreerde aandelen, de specifieke kenmerken van het financiële instrument (gesloten durfkapitaal fondsen), of lange doorlooptijden als gevolg van lokale praktijken. De uitgever van de effecten kan niet garanderen dat er een markt kan worden gecreëerd of onderhouden voor de verhandeling van deze effecten, noch dat er een reguliere prijs of waardering van hun waarde is. Daarom kunnen deze effecten illiquide zijn, wat betekent dat de houders moeilijkheden kunnen ondervinden bij het verkopen ervan en mogelijk gedwongen worden deze tot de vervaldatum aan te houden, indien die er is. Evenzo, als een derde partij geïnteresseerd is in het kopen van deze effecten, zal de transactiewaarde afhangen van hun aanbod en kan deze niet overeenkomen met de marktwaarde van het product, en lager zijn dan de nominale waarde en/of de aankoopprijs betaald door de investeerder. Liquiditeitsrisico kan dus resulteren in een penalizing van de verkoopprijs wanneer een snelle transactie noodzakelijk is.

Gedragrisico

Irrationale factoren kunnen de algehele beweging van prijzen beïnvloeden, zoals trends, meningen of geruchten die kunnen leiden tot aanzienlijke prijsdalingen, ook al is de financiële situatie en vooruitzichten van bedrijven niet verslechterd. Dit vertegenwoordigt een generaliseerde aversie tegen marktrisico.

Kredietrisico

De aankoop van financiële instrumenten gefinancierd door middel van krediet biedt bepaalde voordelen. Met name stelt het gebruik van krediet de investeerder in staat om nieuwe activa te verwerven terwijl ze hun financiële instrumenten behouden. De kredietnemer loopt echter het risico dat hij extra onderpand moet bieden als de waarde van de financiële instrumenten die als onderpand worden gebruikt, onvoldoende is of wordt. Als zij dit niet kunnen bieden, kan de bank gedwongen worden om de gedeponeerde effecten op een ongunstig moment te verkopen. Hefboomwerking kan worden bereikt door de aankoop van financiële instrumenten op krediet. Het concept van hefboomwerking wordt gedefinieerd in het woordenboek.

Tegenpartijrisico

De investeerder moet aandacht besteden aan de identiteit van de tegenpartij die verplichtingen jegens hen is aangegaan. De default van de tegenpartij kan leiden tot het totale of gedeeltelijke verlies van de geïnvesteerde fondsen. De rating van de tegenpartij is een belangrijke indicator voor het beoordelen van dit risico.

Informatierisico

De investeerder kan worden geleid tot ongepaste investeringskeuzes als gevolg van een gebrek aan informatie, onvolledige of onjuiste informatie. Het is raadzaam om te vertrouwen op meerdere informatiebronnen voordat men investeert!

Transmissierisico

Bij het plaatsen van een order moet de investeerder bepaalde informatie verstrekken die nodig is voor de uitvoering ervan door de bank. Hoe preciezer het gegeven order, hoe lager het risico op fouten.

Transactiekostenrisico

De kosten en commissies van alle entiteiten die betrokken zijn bij het uitvoeren van een order worden aan de investeerder doorberekend. De investering wordt pas rendabel als al deze kosten zijn gedekt.

Aanvullende Risico's in Opkomende Markten

In het geval van investeringen in opkomende markten worden de eerdergenoemde risico's versterkt. Politieke of economische veranderingen zullen bijvoorbeeld een grotere impact hebben op de prijzen van financiële instrumenten in opkomende markten dan in andere landen. Evenzo reageren opkomende markten over het algemeen sterker en duurzamer in geval van natuurrampen of oorlogen.

BESCHRIJVING VAN INVESTERINGSTYPEN EN SPECIFIEKE RISICO'S

1. TERMIJNDEPOSITO

Een termijndeposito bestaat uit het storten van contant geld bij een bankinstelling voor een bepaalde periode. De storting kan worden gedaan voor de korte, middellange of lange termijn. De deposant ontvangt vaste of variabele rente. In principe wordt de storting alleen aan het einde van de termijn teruggegeven. Vroegtijdige opname is onderhevig aan goedkeuring door de bank en brengt doorgaans boetes met zich mee.

RISICO'S

Termijndeposito's zijn primair onderhevig aan inflatierisico, valuta-fluctuaties, rentevoeten en tegenpartijrisico.

2. OBLIGATIES

Obligaties zijn verhandelbare schuldbewijzen, hetzij geregistreerd of aan toonder, uitgegeven door een staat, een openbare autoriteit of een commercieel bedrijf, bedoeld voor degenen die hen kapitaal lenen, en waarvan de nominale waarde op het moment van uitgifte overeenkomt met een fractie van het totale bedrag van de lening. Er zijn vaste-renteobligaties, variabele-renteobligaties en zelfs nulcouponobligaties. De looptijd en terugbetalingsmethode zijn vooraf bepaald. De obligatiehouder heeft een crediteurenrecht tegen de uitgever. Ze kunnen, indien gewenst, hun recht (in de praktijk, hun obligatie) tegen de huidige prijs verkopen, mits deze genoteerd is.

KENMERKEN VAN OBLIGATIES

- **Coupons of Rente:** De lening wordt doorgaans vergoed. Het bedrag van de te ontvangen rente en de frequentie van de betaling worden vastgesteld op het moment van onderschrijving.
- **Terugbetaling:** Op vooraf bepaalde data: Tenzij anders vermeld of in het geval van insolventie van de uitgever, worden leningen terugbetaald ofwel bij vervaldatum of door middel van annuïteiten. Op onbepaalde data: De uitgever kan het recht voorbehouden om op een door hem later te bepalen datum terug te betalen.
- **Looptijd:** Korte termijn (tot 3 jaar), middellange termijn (3 tot 7 jaar) of lange termijn (meer dan 7 jaar).
- **Rendement:** Het rendement van een obligatie is de rentevoet die wordt ontvangen, rekening houdend met de marktwaarde op dagelijkse basis. Als de obligatie tijdens haar looptijd wordt gekocht, is de coupon slechts één component van het rendement, en moet de aankoopprijs van de obligatie in aanmerking worden genomen. Inderdaad, als de prijs die voor de obligatie is betaald hoog is, daalt het rendement, en vice versa.
- **Uitgiftewaarde:** Een obligatie kan worden uitgegeven tegen par (100% van de nominale waarde) of tegen een prijs onder of boven par.

Converteerbare Obligaties

Dit type obligatie, doorgaans tegen een vaste rente, kan op verzoek worden omgeruild voor aandelen tegen een prijs die bij uitgifte is vastgesteld of op een bepaalde datum of over een bepaalde periode kan worden vastgesteld. De houder van de obligatie kan, indien gewenst, aandeelhouder worden in het lenende bedrijf. Als het conversierecht niet wordt uitgeoefend, blijven de terugbetalings- en couponbetalingsvoorwaarden zoals vastgesteld bij uitgifte ongewijzigd. Vanwege het bestaan van een conversierecht is de coupon van dit type obligatie doorgaans lager dan die van gewone obligaties. De waarde van converteerbare obligaties is primair afhankelijk van de waarde van de onderliggende aandelen. Dus als de prijs van de aandelen daalt, daalt ook de waarde van de converteerbare obligatie. Het risico op waardeverlies van de obligatie is daarom groter dan bij niet-converteerbare obligaties (maar doorgaans lager dan het risico op verlies dat gepaard gaat met een directe investering in de relevante aandelen).

Coco Obligaties

"CoCos" of "Contingent Convertible Bonds" zijn obligaties of, preciezer, hybride financiële producten die onder bepaalde voorwaarden kunnen worden omgeruild voor aandelen. Het al dan niet optreden van specifieke gebeurtenissen, die in het prospectus zijn gedetailleerd, kan invloed hebben op het rendement, de terugbetalingsvoorwaarden en de vervaldatum van het product. CoCos worden gekenmerkt door twee eigenschappen:

- Een verliesabsorptiemechanisme dat optreedt door een geforceerde transformatie van de CoCo (omzetting van obligatie naar aandeel) op een vooraf bepaald conversieniveau, of door een volledig verlies van de verplichting om de nominale waarde terug te betalen, zonder omruiling voor aandelen.
- Een triggermechanisme dat automatisch kan zijn (bijv. de kapitaalsindicator van de bank valt onder een vooraf gedefinieerd niveau) of discretionair (de banktoezichthouder dwingt de conversie indien nodig).
- Gezien de diversiteit van CoCos wordt aanbevolen om de uitgifte-documenten (prospectus, informatieblad, enz.) van elke CoCo per geval te analyseren om hun kenmerken te bepalen. De bank verkoopt of adviseert CoCos alleen aan cliënten die zijn ingedeeld als "professioneel."

RISICO'S VAN OBLIGATIES

Insolventierisico

De uitgever loopt het risico tijdelijk of permanent insolvent te zijn, wat leidt tot een onvermogen om rente te betalen of de lening terug te betalen. De solvabiliteit van een uitgever kan veranderen door de evolutie van bepaalde factoren gedurende de lening: algemene economische ontwikkelingen, structurele veranderingen specifiek voor de uitgever, de financiële stabiliteit van het bedrijf, ontwikkelingen in de sector van de uitgever, politieke ontwikkelingen in het land van de uitgever, enz. Dit risico varieert afhankelijk van of de obligaties zijn uitgegeven door een openbare autoriteit of een private entiteit, die over het algemeen gevoeliger is voor economische schommelingen. Een verslechtering van de solvabiliteit van de uitgever heeft nadelige gevolgen voor de prijs van de obligaties die zij hebben uitgegeven.

Rente-risico

Als de rentevoeten stijgen, daalt de prijs van een obligatie met een vaste rente. De gevoeligheid van obligaties voor wijzigingen in de rentevoeten hangt met name af van de resterende looptijd en het nominale rente-niveau. Als de obligatie tot de vervaldatum wordt aangehouden, is er doorgaans geen verlies gerelateerd aan rente-risico. Echter, als de obligatie wordt verkocht, zal de houder een verlies lijden. Dit risico bestaat niet voor obligaties met een variabele rente omdat hun vergoeding is gekoppeld aan renteveranderingen.

Vervroegde Terugbetalingsrisico

De voorwaarden van de obligatie kunnen de uitgever toestaan om zijn lening vervroegd terug te betalen. De uitgever zal geneigd zijn dit te doen als hij kan herfinancieren onder betere voorwaarden. Een vervroegde terugbetaling kan het verwachte rendement voor de investeerder beïnvloeden, aangezien het opnieuw investeren van de terugbetaalde middelen onder minder gunstige voorwaarden kan plaatsvinden.

Valutarisico

Als de investeerder zich inschrijft voor een obligatie in een andere valuta, wordt hij blootgesteld aan valutarisico en schommelingen in de wisselkoers van die valuta.

Specifieke Risico's van Bepaalde Obligaties

Bepaalde soorten obligaties (nulcouponobligaties, buitenlandse valutaobligaties, converteerbare obligaties, indexgebonden obligaties, achtergestelde obligaties, enz.) brengen extra risico's met zich mee waarvoor de investeerder bijzondere aandacht moet hebben. Bijvoorbeeld, houders van achtergestelde obligaties worden alleen terugbetaald, in geval van wanbetaling door de uitgever, nadat alle crediteuren met een hogere rang zijn betaald. In het geval van "CoCos" kan de obligatiehouder die aandeelhouder wordt uiteindelijk in een situatie komen waarin hij de verliezen van de uitgevende bank moet dragen. In geval van faillissement van de uitgever worden hun aandelen als laatste terugbetaald, nadat alle andere schulden zijn vereffend. De investeerder loopt dus het risico het geïnvesteerde kapitaal te verliezen. Investeerders worden aangemoedigd om de risico's zoals beschreven in het uitgifteprospectus te bekijken en dergelijke effecten niet te verwerven voordat zij alle betrokken risico's volledig begrijpen.

3. AANDELEN

Een aandeel is een effect dat een deel van het kapitaal van de uitgever vertegenwoordigt. Elke houder van een aandeel wordt een "aandeelhouder" genoemd. Een aandeelhouder heeft recht op een deel van de winst van het bedrijf in de vorm van een jaarlijks dividend, waarvan het bedrag evenredig is aan hun participatieniveau. Een aandeelhouder ontvangt alleen dividend als het inkomsten-niveau van het bedrijf dit toelaat.

Een aandeel is een effect dat aan de aandeelhouder is uitgegeven, waarmee hun eigendomsrecht in een bedrijf wordt vastgesteld. Afhankelijk van het land van de uitgever kan een aandeel geregistreerd, aan toonder of gedematerialiseerd zijn. Het vertegenwoordigt een fractie van het aandelenkapitaal van een kapitaalvennootschap. Aandelen kunnen genoteerd zijn op een georganiseerde markt of niet-genoteerd.

KENMERKEN VAN AANDELEN

- Rendement: Het aandeel van de winst dat aan elke aandeelhouder wordt toegewezen, wordt een "dividend" genoemd.
- Kapitaalwinst of Verlies: Wanneer het aandeel genoteerd is, fluctueert de prijs met vraag en aanbod. Als het aandeel niet-genoteerd is, hangt de waarde af van de geschatte waarde van de activa van het bedrijf.
- Aandeelhoudersrechten: Financiële en participatierechten; deze rechten worden bepaald door de wet en de statuten van de uitgevende onderneming.
- Aandeeloverdracht: De wijze van overdracht van een aandeel hangt af van zijn vorm. De overdracht kan worden voorwaardelijk gesteld of verboden door wettelijke, statutaire of contractuele bepalingen.

RISICO'S VAN AANDELEN

Zakelijk Risico

De koper van aandelen is een kapitaalverschaffer. Ze delen in de winsten, terwijl ze ook bijdragen aan de verliezen. In het geval van faillissement verliezen ze hun gehele inleg.

Marktrisico

Een algemene marktcrisis als gevolg van onzekerheden over de wereldwijde groeivoorzichten kan de aandelenmarkt als geheel onvoorspelbaar beïnvloeden.

Dividendbetalingsrisico

Het dividend hangt af van de winst die door de uitgevende onderneming wordt behaald. Bij lage winsten of verliezen kan het dividend worden verlaagd of helemaal niet worden uitgekeerd. In elk geval bestaat er geen gegarandeerd recht op het dividend. Het bevoegde orgaan van het bedrijf, doorgaans de jaarlijkse algemene vergadering die over de rekeningen van het voorgaande jaar beslist, kan beslissen om sommige of alle gemaakte winsten te distribueren of niet.

4. AFGELEIDE PRODUCTEN (DERIVATIVEN)

Een derivaatproduct is een product waarvan de waarde "afgeleid" is van een onderliggende activa, die een financieel instrument, een grondstof, een marktprijs kan zijn, zoals een index, een rentevoet of een wisselkoers, of kredietrisico. Deze contracten worden afgesloten tussen twee partijen, die de risico's inherent aan een economische activiteit uitwisselen: economische agenten die deze risico's niet willen dragen, dragen ze over aan andere agenten die bereid zijn ze op zich te nemen. Deze operatie wordt doorgaans "hedging" genoemd. Daarentegen wordt het nemen van risico's doorgaans aangeduid als "speculatie."

Derivaatproducten stellen een grotere hefboomwerking in staat dan andere producten: een kleine investering kan een grote positie op de markt controleren, waardoor potentiële winsten, maar ook mogelijke verliezen worden gemaximaliseerd.

Er zijn twee hoofdtypen derivaatproducten: optionele contracten (opties, warrants en kredietderivaten) en termijncontracten (futures, forwards en swaps).

Investeren in afgeleide instrumenten kan onbegrensd risico met zich meebrengen. De bank vereist doorgaans volledige dekking van dit risico gedurende de investeringsperiode, en de investeerder kan dus verplicht zijn om margin calls van de bank te beantwoorden afhankelijk van marktbevingen.

Opties

Een optie is een contract dat de koper het recht geeft—maar niet de verplichting—om, na betaling van een premie, een

specifieke financiële activa te kopen (call optie) of te verkopen (put optie) tegen een vooraf bepaalde prijs en vervaldatum (of gedurende een bepaalde periode). De verkoper van de optie verbindt zich ertoe de activa te verkopen (voor een call optie) of, indien van toepassing, te kopen (voor een put optie) onder de afgesproken voorwaarden als de optie wordt uitgeoefend. De verkoper van de optie loopt een onbeperkt risico als hij het onderliggende actief niet bezit. De bank zal doorgaans vereisen dat zij dit risico volledig dekt, en de investeerder kan daarom op margin calls moeten reageren, afhankelijk van de markontwikkelingen.

Warrants

Een warrant is een financieel instrument dat door een kredietinstelling wordt uitgegeven en dat de houder het recht geeft om een specifieke financiële activa (het onderliggende actief: aandeel, index, obligatie, valuta) te kopen (call warrant) of te verkopen (put warrant) tegen een gedefinieerde prijs (de uitoefenprijs of strike) op een bepaalde datum (de vervaldatum).

Het verschilt op verschillende manieren van een optie:

De uitgever van een warrant is altijd een kredietinstelling, terwijl elke investeerder een optie kan kopen of verkopen. In het geval van een optie kunnen de partijen een gestandaardiseerd optiescontract kopen/verkopen op een georganiseerde markt of, in het geval van een OTC-optie, hun eigen contractkenmerken bepalen. Voor warrants is het de kredietinstelling die deze kenmerken eenzijdig bepaalt.

Een investeerder kan een warrant alleen aan een derde partij verkopen als hij deze eerder heeft gekocht. In het geval van een optie is short selling doorgaans mogelijk.

Futures

Een future is een contract dat een vaste verplichting inhoudt om (voor de verkoper van het contract) financiële instrumenten, valuta, enz. (het onderliggende actief) op een specifieke datum en voor een bepaald bedrag te leveren (of om te ontvangen, voor de koper van het contract).

Deze contracten, die een verplichting om te kopen of te verkopen met zich mee brengen, verschillen van optiescontracten, waarbij de koper slechts het recht verwerft om de verleende optie uit te oefenen. Wanneer de investeerder het onderliggende actief niet bezit, loopt hij een onbeperkt risico. De bank zal doorgaans vereisen dat zij dit risico volledig dekt, en de investeerder kan daarom op margin calls moeten reageren, afhankelijk van de marktbevingen.

5. GESTRUCTUREERDE PRODUCTEN (DERIVATIVEN)

KENMERKEN

Een gestructureerd product is doorgaans een combinatie van twee financiële instrumenten, waarvan er één een kapitaalelement is (meestal een obligatie of een geldmarktinstrument) en het andere een risicocomponent (een derivaatproduct, vaak een optie).

Gestructureerde producten hebben dus de risico- en rendementskenmerken van de verschillende financiële instrumenten die ze bevatten. De looptijd van de investering wordt bepaald door het kapitaalelement.

Ze zijn op maat gemaakt om te voldoen aan de specifieke behoeften van investeerders die niet tevreden zijn met standaard financiële instrumenten (monetaire plaatsingen, obligaties, enz.).

Vier categorieën van gestructureerde producten kunnen worden onderscheiden:

Kapitaalbeschermd product, die het geïnvesteerde kapitaal gedeeltelijk of volledig beschermen. Deze bescherming is beperkt tot het nominale bedrag van het gestructureerde product en niet tot het bedrag dat daadwerkelijk door de investeerder bij inschrijving is betaald.

Rendementsproducten die een hoog rendement bieden maar geen kapitaalbescherming.

Participatieproducten die volledige investering in het onderliggende financiële actief mogelijk maken zonder het daadwerkelijk te bezitten. Het risiconiveau wordt bepaald door dat van het onderliggende actief.

Hefboomproducten die bestaan uit een blootstelling van meer dan 100% van het kapitaal.

Investeerders moeten de volgende vragen in gedachten houden bij het analyseren van een gestructureerd product:

Wat is de tijdshorizon of looptijd van het product? Wat is het niveau van kapitaalbescherming?

Wat is het niveau van potentiële hefboom?

Wat is het risico verbonden aan de gebruikte derivaatproducten?

RISICO'S

In het algemeen wordt het risiconiveau van een gestructureerd product gemeten aan de hand van de blootstelling van het kapitaalelement. Het kapitaalbeschermd product is het minst risicovol, terwijl het hefboomproduct het meest risicovol is. Binnen dezelfde categorie kunnen de risiconiveaus echter aanzienlijk variëren.

Risico's op het niveau van het Kapitaalelement

De stevigheid van de garantie hangt af van de stevigheid van de uitgever of, indien van toepassing, de garant. Kapitaal is dus alleen gegarandeerd als de uitgever of garant zijn verplichtingen bij vervaldatum kan nakomen. De investeerder profiteert alleen van bescherming als hij het product tot aan de vervaldatum aanhoudt. Deze bescherming is niet verzekerd als hij het product eerder verkoopt, aangezien de prijs op de secundaire markt lager kan zijn dan het nominale bedrag.

Liquiditeitsrisico

De investeerder is doorgaans gebonden tot de geplande vervaldatum op het moment van uitgifte. Als hij zijn investering vóór de normale termijn wil realiseren, kunnen de aangeboden voorwaarden zeer ongunstig zijn. Er kan zelfs volledige illiquiditeit van de effecten gedurende hun levensduur zijn, wat betekent dat de investeerder geen koper kan vinden en het product tot aan de vervaldatum moet aanhouden, waarna hij door de uitgever zal worden terugbetaald.

Vervroegde Terugkooprisico

De uitgever van een gestructureerd product kan een vervroegd terugkooprecht in zijn voordeel voorzien, dat hij kan uitoefenen in geval van een daling van het niveau van de rentevoeten op de markt. Een dergelijke vervroegde terugkoop kan leiden tot wijzigingen in de aanvankelijk verwachte rendementen over de oorspronkelijk geplande looptijd, aangezien de investeerder mogelijk niet in staat is de terugbetaalde bedragen onder vergelijkbaar gunstige voorwaarden te herinvesteren.

Risico van Niet-betaling van Coupons

Als het kapitaalelement van het gestructureerde product uit een obligatie bestaat, bestaat het risico, in geval van financiële moeilijkheden van de uitgever, dat de coupons die verschuldigd zijn, geheel of gedeeltelijk niet op de vastgestelde vervaldatum worden betaald.

VOORBEELD VAN EEN REVERSE CONVERTIBLE

Een reverse convertible is een gestructureerd product dat door een bank wordt uitgegeven. Het kapitaalelement van een reverse convertible bestaat uit een schuldeninstrument tegenover een bankinstelling. De risicocomponent bestaat uit de optie voor de bank om zijn schuld af te lossen door het oorspronkelijk geïnvesteerde bedrag, hetzij een vooraf bepaald aantal aandelen te betalen.

Als bij vervaldatum de prijs van deze aandelen lager is dan het nominale geïnvesteerde bedrag, zal de bank kiezen voor levering van de aandelen. De houder van de reverse convertible zal dan een verlies lijden gelijk aan het verschil tussen het geïnvesteerde bedrag min de waarde van de ontvangen aandelen. Dit verlies kan gedeeltelijk of volledig worden gecompenseerd door het bedrag van de ontvangen coupons. In ruil voor dit risico verbindt de uitgevende bank zich doorgaans tot het betalen van een hoge rente.

6. BELEGGINGSFONDSEN

Een beleggingsfonds is een onderneming of een onverdeeld mede-eigendom dat fondsen van een aantal investeerders verzamelt om te beleggen in verschillende activa, volgens het principe van risicospreiding, en om de resultaten van het beheer van deze activa met deze investeerders te delen.

ALGEMENE RISICO'S

Beheer Risico

Aangezien het rendement van een beleggingsfonds onder andere afhangt van de vaardigheden van zijn beheerder en de kwaliteit van hun beslissingen, kunnen fouten in het beheer van het fonds leiden tot verliezen of lagere waarden.

Risico van Daling van Aandelen- of Effectenprijzen

De waarde van de aandelen of effecten van beleggingsfondsen (nettovermogenswaarde, NAV) wordt regelmatig (dagelijks, maandelijks, kwartaal, enz.) berekend en is afhankelijk van de geaggregeerde waarde van de effecten, valuta of andere activa die het fonds bezit. De NAV is dus onderhevig aan een dalingsrisico dat dat van de onderliggende activa weerspiegelt. Hoe groter de diversificatie van investeringen, hoe lager de risico's van verliezen theoretisch zullen zijn. Omgekeerd zijn de risico's hoger bij meer gespecialiseerde en minder gediversifieerde investeringen. Investeerders moeten letten op de specifieke risico's die verbonden zijn aan de financiële instrumenten en andere activa waarin het fonds investeert. Investeerders dienen zich te informeren over de specifieke risico's van elk fonds door de uitgifteprospectus en, waar van toepassing, het KID (Kerninformatie-document) te raadplegen.

BELANGRIJKSTE TYPE FONDSSEN

Geldmarktfondsen

Geldmarktfondsen beleggen in kortlopende verhandelbare schuldeffecten (minder dan één jaar) uitgegeven door staten, banken en bedrijven. Dit omvat staatsobligaties, deposito's en zelfs obligaties uitgegeven door multinationale bedrijven. Het rendement van dit type fonds ligt zeer dicht bij de geldmarktrente, vandaar de naam geldmarktfondsen. Het doel van een geldmarktfonds is het genereren van een stabiel inkomen met grote nadruk op de bescherming van het geïnvesteerde kapitaal. Geldmarktfondsen zijn de minst risicovolle fondsen. Er is echter geen kapitaalgarantie. De beheerder selecteert geldmarktsecurities waarvan de uitgevers hoge garanties bieden en voor een leentermijn van niet meer dan één jaar om risico's te beperken.

Obligatiefondsen

Obligatiefondsen investeren in obligaties. Obligaties kunnen worden uitgegeven tegen vaste of variabele rente, voor verschillende looptijden (langer dan één jaar). De risico's van deze fondsen zijn simpelweg de risico's van de onderliggende effecten. Ze bieden het voordeel van diversificatie en toegankelijkheid tot markten die mogelijk klein en moeilijk te benaderen zijn voor particulieren.

Aandelenfondsen

Aandelenfondsen investeren voornamelijk in aandelen. Net als bij obligatiefondsen zijn de risico's van aandelenfondsen de risico's van de onderliggende effecten.

Gemengde Fondsen / Profiel Fondsen

De categorie van gediversifieerde fondsen omvat fondsen die niet in de drie hoofdtypen vallen (geldmarkt, obligatie en aandelen) die hierboven zijn beschreven. Gediversifieerde fondsen investeren in monetaire producten, obligaties of aandelen uit een of meer geografische gebieden. Ze kunnen ook investeren in derivaten. De beheerder kiest vrijelijk de markt waarin hij investeert, in overeenstemming met de prospectus van het fonds. Profielfondsen zijn een type gediversifieerd fonds dat bestaat uit activa die zijn bepaald op basis van het gewenste risiconiveau van de investeerder. Deze fondsen krijgen meestal labels zoals "voorzichtig", "gebalanceerd" of "dynamisch", afhankelijk van hun risiconiveau.

ANDERE SPECIFIEKE TYPE FONDSSEN

Fondsen die zich onderscheiden door de aard van de activa waarin ze investeren, hun investeringsstrategie of hun locatie.

Sectorfondsen

Sectorfondsen investeren exclusief in een specifieke sector of een groep van sectoren. Historisch gezien zijn sectorfondsen die gespecialiseerd zijn in vastgoed, grondstoffen, goud en edele metalen als eerste ontstaan. Tegenwoordig zijn er sectorfondsen in alle gebieden (gezondheid, milieu, enz.).

Absolute Return Fondsen

Het doel van een absolute return fonds is om een positief en stabiel rendement in de loop van de tijd te bieden, dat het rendement van risicoloze activa overstijgt, in plaats van een benchmarkindex te overtreffen.

Trackers

Trackers (ook bekend als Exchange Traded Funds of ETF's) zijn indexfondsen die proberen de prestaties van aandelenmarktindexen te repliceren. Ze hebben dezelfde samenstelling als de index die ze repliceren en variëren naar boven of naar beneden volgens dezelfde amplitude als de index, mogelijk vermenigvuldigd met een coëfficiënt in het geval van een tracker met hefboom. Trackers worden op de beurs verhandeld. Ze stellen investeerders in staat, via één enkel instrument, te investeren in een set effecten die een geografisch gebied (binnenlandse of internationale indexen) of een specifieke sector (zoals banken of oliemaatschappijen) vertegenwoordigen.

Specifieke Risico's van Trackers

Prijrsrisico

De prijzen van trackers zijn onderhevig aan de onvoorspelbare schommelingen van de markten die ze repliceren, wat leidt tot proportionele verliesrisico's. Stijgingen of dalingen in prijzen op korte, middellange of lange termijn wisselen af zonder dat het mogelijk is de duur van deze cycli te bepalen.

Risico van Niet-Betaling van Dividenden

Het dividend van een tracker wordt voornamelijk bepaald door de winsten die worden gemaakt door de bedrijven die de index vormen waarin de tracker investeert. Dus, in het geval van lage winsten of verliezen, is het mogelijk dat het dividend wordt verlaagd of dat er helemaal geen dividend wordt uitgekeerd.

Bedrijfsrisico

De investeerder moet zich ervan bewust zijn dat er een intrinsiek risico is voor elke waarde die de tracker vormt.

7. HEDGEFONDSEN (ALTERNATIEVE FONDSEN)

Alternatief beheer verwijst naar een zeer diverse reeks gespecialiseerde, technische vermogensbeheermethoden of -strategieën die gericht zijn op een specifieke markt niche.

Hedgefondsen zijn de meest bekende vorm van alternatieve investeringen. In tegenstelling tot wat hun naam doet vermoeden (hedge), worden ze niet noodzakelijk gebruikt voor "hedging"-doeleinden: het zijn feitelijk gedeeltelijk risicovolle investeringen die erop gericht zijn om bovengemiddelde rendementen te genereren. Een hedgefonds is een collectieve investeringsorganisatie die derivaten gebruikt voor investeringsdoeleinden en kan zich bezighouden met "short selling" of aanzienlijke hefboom via krediet gebruiken. In tegenstelling tot "traditionele" fondsen bereiken hedgefondsen doorgaans prestaties die losgekoppeld zijn van de algemene trends van de aandelen- of obligatiemarkten. Een hedgefonds is doorgaans minder transparant dan een traditioneel beleggingsfonds, aangezien investeerders niet altijd op de hoogte zijn van de gevolgde strategieën of wijzigingen in strategieën, noch van mogelijke veranderingen in het management. Bovendien zijn ze niet verplicht om publicaties te doen. Investeerders kunnen hun hedgefonds-investeringen alleen op specifieke data doen. Hedgefondsen hebben beperkte liquiditeit, lange lock-up perioden en beperkende uittredingsvoorwaarden. De hedgefondssector is zeer technisch en gespecialiseerd, doorgaans beoefend door ervaren beheerders wiens persoonlijke vermogen vaak gedeeltelijk in het fonds is geïnvesteerd. Beheerders worden meestal gecompenseerd op basis van de prestaties van het fonds.

Vanwege de minder diversificatie van portefeuilles (het kiezen van een enkele strategie) en het potentieel significante gebruik van derivaten vallen hedgefondsen buiten de traditionele gereguleerde fonds categorieën. Een hedgefonds is doorgaans gespecialiseerd in een specifieke alternatieve strategie. Daarom zijn er evenveel soorten hedgefondsen als alternatieve strategieën. Hedgefondsen trekken rijke en goed geïnformeerde investeerders aan vanwege de potentiële resultaten die ze bieden, onafhankelijk van de algemene markttrends.

Fondsen van Hedgefondsen

Een hedgefonds wordt verwacht te specialiseren in één strategie en deze consistent na te leven: dit is een kwestie van transparantie, en een van de risico's die verbonden zijn aan het investeren in hedgefondsen is precies een niet-geopenbaarde wijziging in de managementstijl ("style drift") als de aanvankelijk aangekondigde strategie de verwachte resultaten niet oplevert. De prestaties van hedgefondsen zijn vaak zeer variabel. Bovendien, omdat de volatiliteit vaak hoog is, kan een investeerder ervoor kiezen een fonds te selecteren dat minder gunstige langetermijnvooruitzichten biedt, maar met grotere stabiliteit, wat snellere realisatie van hun aandelen mogelijk maakt. Daarom zijn fondsen van alternatieve fondsen opgericht. Het opgehaalde kapitaal wordt door de beheerder geïnvesteerd in een reeks alternatieve fondsen, verspreid over een aantal bekende strategieën. Een echte inspanning in onderzoek en financiële engineering is nodig voor de beheerder om portefeuilles effectief te diversifiëren. Dit type investering vereist echter ook expertise en monitoring, aangezien het gaat om investeren in fondsen in plaats van direct in effecten. Een kenmerk van de prestaties van een fonds van alternatieve fondsen, vergeleken met de marktgroei-curve, is dat het fonds van fondsen nooit alle winsten tijdens periodes van groei vastlegt. In het geval van marktdalingen zal het negatieve effect op het alternatieve fonds van fondsen doorgaans minder ernstig zijn dan dat van een aandelenfonds. Deze fondsen bieden echter geen kapitaalgarantie.

Specifieke Risico's van Offshore Fondsen

De term "offshore fonds" verwijst naar fondsen die zijn gevestigd in zogenaamde offshore jurisdicties, zoals de Britse Maagdeneilanden, de Bahama's, Bermuda, de Kaaimaneilanden, Panama, Jersey of de Nederlandse Antillen. Deze fondsen zijn zeer licht gereguleerd en dragen daarom verhoogde risico's.

Gebrek aan Transparantie

Klanten moeten zich ervan bewust zijn dat informatie over offshore investeringen niet gemakkelijk beschikbaar is. Bovendien ontbreken de soms complexe strategieën van deze fondsen vaak transparantie. Ten slotte kunnen wijzigingen in strategie, die kunnen leiden tot een significante verhoging van de risico's, vaak verkeerd begrepen of volledig onderschat worden door investeerders.

Hefboom Effect

In dit gebied kunnen investeringsstrategieën leiden tot hoge risico's. Bijvoorbeeld, door het gebruik van een hefboom kan een kleine beweging op de markt resulteren in aanzienlijke winsten of substantiële verliezen. Dit kan leiden tot een totaal verlies van de oorspronkelijke investering.

Potentieel Beperkte Liquiditeit

Offshore investeringen hebben verschillende niveaus van liquiditeit. Liquiditeit kan zeer beperkt zijn. Terugtrekkingen zijn doorgaans alleen mogelijk op maand-, kwartaal- of zelfs jaarbasis. Bovendien kunnen zich problemen of vertragingen voordoen bij het uitvoeren van koop- of verkooporders voor aandelen van deze fondsen.

Investeerders die geïnteresseerd zijn in alternatieve investeringen, met name offshore fondsen, moeten zich bewust zijn van deze risico's. Het is raadzaam om de prospectussen zorgvuldig te bestuderen voordat u enige investering doet.

8. PRIVATE EQUITY FONDSSEN (ALTERNATIEVE FONDSSEN)

Private equity omvat alle activiteiten die betrekking hebben op langetermijninvesteringen in niet-beursgenoteerde bedrijven in alle stadia van hun ontwikkeling.

Er worden verschillende investeringsstrategieën onderscheiden, afhankelijk van de rijpheidsfase van het bedrijf (creatie, groei, overdracht, enz.). Elke strategie heeft een bepaald risicoprofiel en vereist een ander type expertise van de beheerder.

De aard van de investeringen impliceert een langetermijninvesteringshorizon. Door te investeren in het kapitaal van niet-beursgenoteerde bedrijven, zal de beheerder waardecreatiestrategieën implementeren over meerdere jaren. Daarom moet een allocatie aan deze activaklasse worden beschouwd als een klein deel van de portefeuille dat de investeerder op de korte of middellange termijn niet nodig zal hebben.

Naast investeringen die een directe of indirecte kapitaalbijdrage aan niet-beursgenoteerde bedrijven vormen, omvat de bredere activaklasse ook strategieën die verband houden met schuldfondsen die niet op gereguleerde markten worden verhandeld of niet zijn uitgegeven door beursgenoteerde bedrijven (de zogenaamde "private" schulden), niet-beursgenoteerde vastgoedactiva (vaak aangeduid als "Private Equity Real Estate") en meer algemeen elke investeringsmogelijkheid in financiële instrumenten in het rijk van niet-beursgenoteerde investeringen. Dit begrip kan ook van toepassing zijn op initiële posities in beursgenoteerde bedrijven met als doel op een later tijdstip een aanzienlijk belang te verwerven dat de private equity fondsbeheerder in staat stelt om managementbeslissingen te beïnvloeden.

Over het algemeen zijn dit gesloten instrumenten waarvan de aandelen of effecten niet liquide zijn, en hun terugkoop is meestal onderhevig aan de goedkeuring van de beheerder, die de mogelijkheid naar eigen inzicht beoordeelt.

RISICO'S

Deze sectie heeft tot doel de aandacht van investeerders te vestigen op de belangrijkste risico's die inherent zijn aan private equity-investeringen. Voordat u enige private equity-investering doet, is het belangrijk de specifieke kenmerken en risico's van dergelijke investeringen te begrijpen zoals beschreven in de documentatie die door de uitgevende instantie wordt verstrekt.

Risico van Kapitaalverlies

Private equity-investeringen zijn niet gegarandeerd. De investeerder kan het gehele of een deel van het geïnvesteerde kapitaal verliezen, of het nu gaat om het onderschrijven van gediversifieerde fondsen of het doen van een directe of indirecte investering of co-investering in een enkele doelentiteit. In het laatste geval is het risico van kapitaalverlies verhoogd.

Liquiditeitsrisico

Liquiditeit hangt af van de mogelijkheid om een activa snel te verkopen. Private equity-investeringen worden vaak gedaan in niet-beursgenoteerde activa die over het algemeen illiquide zijn. In het bijzonder kunnen de aandelen in private equity-fondsen die door een investeerder zijn onderschreven onderhevig zijn aan een lock-up periode. Ze kunnen daarom niet gedurende deze hele periode worden verkocht. Bovendien zijn de aandelen van dergelijke fondsen doorgaans niet vrij overdraagbaar en er is geen secundaire markt. Er is geen verwachting dat zo'n markt zal ontwikkelen. Het zal dus moeilijk zijn voor een investeerder om zijn aandelen tijdens de investeringsperiode te verkopen. Wanneer een investeerder erin slaagt een koper te vinden tijdens de investeringsperiode, is dit meestal alleen tegen een korting op de nettovermogenswaarde van het private equity-fonds, die afhankelijk van de omstandigheden kan variëren en vrij aanzienlijk kan zijn. Daarom vereist investeren in private equity een langetermijn financiële verbintenis.

Waarderingsrisico's

De waardering van niet-beursgenoteerde financiële instrumenten is gebaseerd op de actuele waarde van deze effecten, die wordt berekend met verwijzing naar significante recente transacties. Dergelijke waardering kan de werkelijke prijs waarop de activa later zullen worden verkocht niet voorspellen.

Risico's Gerelateerd aan Investeringsrisico's in Niet-Beursgenoteerde Bedrijven

Investeringsrisico's in niet-beursgenoteerde bedrijven zijn over het algemeen riskanter dan investeringen in beursgenoteerde bedrijven, aangezien niet-beursgenoteerde bedrijven kleiner kunnen zijn en kwetsbaarder voor veranderingen die markten en technologieën beïnvloeden. Ze zijn vaak afhankelijk van de vaardigheden en inzet van een klein managementteam. Bij liquidatie van private equity-fondsen kunnen deze investeringen in natura worden verdeeld, wat betekent dat investeerders waarschijnlijk minderheidsaandeelhouders worden. Aandelen in niet-beursgenoteerde bedrijven kunnen moeilijk te verkopen zijn.

Kredietrisico

Kredietrisico is het risico dat de uitgevende instantie van obligaties of schuldeffecten deze bij vervaldatum niet zal terugbetalen, wat leidt tot een daling van hun waarde.

Risico's van Mezzanine Financiering

Een private equity fonds of ander instrument kan investeren in mezzanine financieringsinstrumenten die ondergeschikt zijn aan senior schulden, wat hen blootstelt aan hogere verliesrisico's dan deze laatste in geval van moeilijkheden voor de lener/uitgevende instantie. Over het algemeen hebben houders van mezzanine schulden geen recht op enige betaling in geval van faillissement of liquidatie totdat de senior schuldeisers volledig zijn betaald. Houders van preferente aandelen hebben mogelijk geen recht op betalingen totdat alle schuldeisers volledig zijn voldaan. Als een uitgevende instantie van mezzanine schulden niet voldoende cashflow genereert om de senior schulden te voldoen, kan het fonds een gedeeltelijk of volledig verlies van het geïnvesteerde kapitaal lijden.

Rente- en Valutarisico's

Afhankelijk van hun beleid kunnen private equity fondsen activa aanhouden die zijn uitgedrukt in, of blootgesteld zijn aan, meerdere valuta's die verschillen van hun referentievaluta. De fondsen zijn dan blootgesteld aan schommelingen in deze valuta's ten opzichte van de referentievaluta. Bedragen die worden aangeroepen in afwachting van een investering, bedragen die door het fonds zijn ontvangen en wachten op distributie aan investeerders, en over het algemeen contante tegoeden zijn ook waarschijnlijk onderhevig aan dergelijke risico's omdat ze tijdelijk kunnen worden geïnvesteerd in geldmarktfondsen, obligatiefondsen of algemene fondsen, of in kortlopende verhandelbare instrumenten.

Verplichting Investeringsrisico

Private equity-investeringen worden vaak gedaan door zich te verplichten om gedurende een periode van meerdere jaren een vast bedrag aan te wijzen op verzoek van de uitgevende instantie. De investeerder stemt ermee in om te reageren op kapitaaloproepen, ongeacht de huidige of verwachte prestaties van de investering.

Aarzel niet om contact op te nemen met uw klantvertegenwoordiger bij Qualion Finance als u nog aanvullende vragen heeft.